नीपातिथिः काण्वः, १६-१८ सहस्रं वसुरोचिषोऽङ्गिरसः।इन्द्रः। गायत्री।

एन्द्रं याहि हरिभिरुप् कण्वस्य सुष्टुतिम्। दिवा अमुष्य शासंतो दिवं यय दिवावसो॥ ८.०३४.०१ इन्द्र- परमेश्वर । हरिभिः- प्राणाश्वैः । कण्वस्य- मन्त्रविदः । सुष्टुतिम्- शोभनस्तुतिं प्रति । उप याहि- आगच्छ । दिवावसो- स्वर्गशरण । अमुष्य- तस्य । दिवः- स्वर्गस्य । शासतः- शासक । दिवम्- स्वर्गम् । यय- गच्छ ॥१॥

आ त्वा यावा वर्दिन्निह सोमी घोषेण यच्छतु।दिवो अमुष्य शासितो दिवै यय दिवावसो॥ ८.०३४.०२ त्वा- भवन्तम्। यावा- अभिषवपाषाणः रसोपलिब्धस्थानप्रतीकः। सोमी- रसयुक्तः। इह- अत्र। घोषेण- रवेण। वदन्। आ यच्छतु॥२॥

अत्रा वि <u>ने</u>मिरेषा<u>मुरां</u> न धू<u>नुते</u> वृक्षः।दिवो अमुष्य शासेतो दिवं यय दिवावसो॥ ८.०३४.०३ अत्र। एषाम्- अभिषवग्राव्णाम्। नेमिः- सोमलताम्। उराम्- मेषीम्। वृकः। न- इव। वि-विशेषेण। धूनुते- कम्पयति।॥३॥

आ त्वा कण्वा <u>इ</u>हार्वसे हर्वन्ते वार्जसातये। दिवो अमुष्य शासतो दिवे यय दिवावसो॥ ८.०३४.०४ कण्वाः- मन्त्रविदः। वाजसातये- बललाभाय। त्वा- त्वाम्। इह- अत्र। अवसे- रक्षाये। आ हवन्ते- आह्रयन्ति।॥४॥

द्धामि ते सुतानां वृष्णे न पूर्वपाय्यम्। दिवा अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो॥ ८.०३४.०५ वृष्णे - वर्षकाय वायवे। पूर्वपाय्यम् - पूर्वपीतिम्। न - इव। ते - तुभ्यम्। सुतानाम् - रसान्। द्धामि - यच्छामि। ॥५॥

स्मत्पुरंधिर्नु आ गिह विश्वतोधीर्न ऊतये। दिवो अमुष्य शासतो दिवौ यय दिवावसो॥ ८.०३४.०६

WEBOLIM

विश्वतोधीः- सर्वतो मेधावान् । नः- अस्माकम् । ऊतये- रक्षायै । पुरन्धिः- पुरुधारणासमर्थः । नः-अस्मान् । आ गहि- आगच्छ । ॥६॥

आ नौ याहि महेमते सहस्रोते शतामघ।दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो॥ ८.०३४.०७ महेमते- महामते। सहस्रोते- अनन्तरक्षाशक्तिसम्पन्न। शतामघ- अनन्तधन। नः- अस्मान्। आ याहि- आगच्छ॥७॥

आ त्वा होता मनुर्हितो देवत्रा वेश्वदीड्यः।दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो॥ ८.०३४.०८ होता- देवाह्वाता। मनुर्हितः- विद्वद्भदये निहितः। देवत्रा- देवेषु। ईड्यः- स्तुत्यः। त्वा- त्वाम्। आ वक्षत्- आवहतु।॥८॥

आ त्वां मद्च्युता हरीं रयेनं पक्षेवं वक्षतः।दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो॥ ८.०३४.०९ मद्च्युता- रसच्यावको । हरी- प्राणाश्वो । रयेनम् । पक्षेव- तस्येव पक्षाविव । त्वा- त्वाम् । आ वक्षतः- आवहतः । ॥९॥

आ याह्यर्य आ पिर् स्वाह्य सोमस्य पीत्रये।दिवो अमुष्य शासंतो दिवं यय दिवावसो॥ ८.०३४.१० अर्य- आर्यशील। पिर- पिरतः। आ- आभिमुख्येन। आ याहि- आगच्छ। सोमस्य पीतये-रसानुभूतये। स्वाह्य।॥१०॥

आ नौ याह्यपेश्वत्युक्थेषु रणया <u>इ</u>ह।दिवो अमुष्य शासंतो दिवं यय दिवावसो॥ ८.०३४.११ उपश्रुति- उपश्रुतो । नः- अस्मान् । आ याहि- आगच्छ । उक्थेषु- मन्त्रेषु । इह- अत्र । रणय-रमस्व । ॥११ ॥

सर्रूपैरा सु नो गिह् सम्भृतैः सम्भृतिश्वः।िद्वो अमुष्य शासितो दिवै यय दिवावसो॥ ८.०३४.१२ सम्भृताश्वः- अश्वभरणशील। सम्भृतैः- त्वया सम्भृतैः। सरूपैः- सुरूपैरश्वेः। नः- अस्मान्। सु-सुष्ठु। आ गिह्ह- आगच्छ ॥१२॥

WEBOLIM

आ याहि पर्वतेभ्यः समुद्रस्याधि विष्टपः। दिवो अमुष्य शासंतो दिवं यय दिवावसो॥ ८.०३४.१३ पर्वतेभ्यः- गिरिभ्यो मेघेभ्यो वा। समुद्रस्य- अर्णवस्यान्तरिक्षस्य। अधि। विष्टपः-विष्टपाच । ॥१३॥

आ नो गव्यान्यश्यां सहस्रां शूर दर्दिहै। दिवां अमुष्य शासंतो दिवं यय दिवावसो॥ ८.०३४.१४ शूर- समर्थ। नः- अस्मभ्यम्। गव्यानि- धेनृश्चिद्रश्मीन्। अश्व्या- तुरगान् प्राणान्। सहस्रा-प्रभूतान्। आ दद्दहि- आविवृणु। ॥१४॥

आ नः सहस्रशो भरायुतानि शतानि च। दिवो अमुष्य शासतो दिवै यय दिवावसो॥ ८.०३४.१५ नः- अस्मभ्यम् । सहस्रशः अयुतानि शतानि च- अनन्तानि । आ भर- आहर । ॥१५॥

आ यदिन्द्रश्च दर्हहे सहस्रं वसुरोचिषः।ओजिष्टमश्च्यं पुशुम्॥ ८.०३४.१६

वसुरोचिषः- वसुदीप्तयः। वयम्। इन्द्रश्च। सहस्रम्- प्रभूतम्। ओजिष्ठम्- बलिष्ठम्। अश्वयम्-अश्वात्मकम्। पशुम्। प्राणिमत्याध्यात्मिके। आ दद्वहे- आदद्महे॥१६॥

य ऋजा वार्तरहसोऽरुषासौ रघुष्यदेः।भ्राजन्ते सूर्यौ इव॥ ८.०३४.१७

ऋज्ञाः- ऋजुगामिनः। वातरंहसः- वायुवेगाः। अरुषासः- रोचमानाः। रघुष्यदः- लघुगतयः। अश्वाः प्राणाः। सूर्या इव । भ्राजन्ते- ज्वलन्ति ॥१७॥

पारावतस्य रातिषुं द्रवचकेष्वाशुषुं।तिष्टं वर्नस्य मध्य आ॥ ८.०३४.१८

पारावतस्य- श्रेष्ठस्य । रातिषु- दानेषु । द्रवच्चकेषु । आशुषु- क्षिप्रेषु रथेषु सद्रंहणप्रतीकेषु सत्सु । वनस्य- वननीयस्य सम्भजनीयस्य गृहस्य अरण्यस्य वा । मध्ये । उपासनार्थं सुखेन आ तिष्ठम् ॥१८ ॥

WEBOLIM